Мрежов протокол IPv6

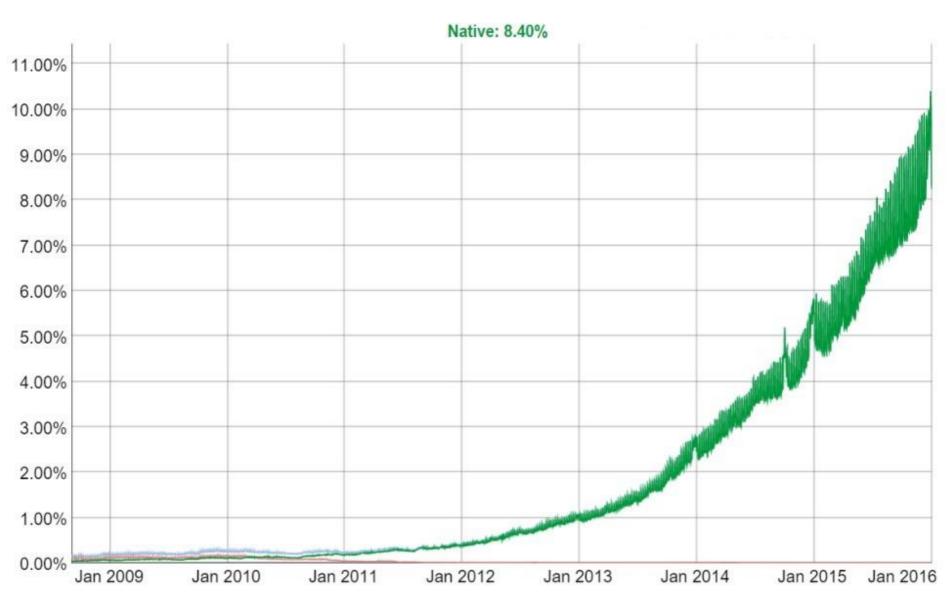
Основни задачи, решени от групата за IPv6:

- Възможност за достъп до глобалната мрежа на милиарди хостове, даже при нерационално използване на адресното пространство;
- Съкращаване на размера на маршрутните таблици;
- Опростяване на протокола с цел ускоряване на обработването на пакетите при маршрутизацията им;
- Повишаване нивото на безопасност на протокола;
- Организация на съвместимост на двата протокола IPv6 и IPv4;

IPv6 е разработен в края на 1992г.

RFC 2460 (Dec.1998).

Статистика на заявките към Google с използване на протокола IPv6

Предпоставки за прехода

Преходът към IPv6 е неизбежен.

IPv4 адресите са изчерпани.

IPv6 не е обратно съвместим с IPv4, необходими са промени в мрежови устройства и услуги.

Трудности при едновременна работа на IPv4 и IPv6, която е наложителна в дългия преходен период.

http://www.potaroo.net/tools/ipv4/index.html

Подобрения в IPv6

Според RFC 4291: адресното пространство от 32-битово става 128-битово:

 2^{32} (4.3 x 10⁹) c/y 2^{128} (3.4 x 10³⁸).

Автоконфигуриране. RFC 4862 дефинира автоматично (plug-and-play) присвояване на адрес без помощта на DHCP сървър като в IPv4.

Header

В IPv6 е по-опростено от IPv4; с фиксирана дължина 40 байта (RFC 2460):

- 2 * 16-byte IPv6 адреса;
- 8 байта друга информация.

По-бързо и лесно обработване на пакетите.

Пример на IPv6 Packet Header

```
Internet Protocol Version 6
  Version: 6
  Traffic class: 0x00
  Flowlabel: 0x00000
  Payload length: 24
  Next header: TCP (0x06)
  Hop limit: 64
  Source address: 2001:0:53aa:64c:0:7fff:b85c:4985
  Destination address: 2001:200:0:8002:203:47ff:fea5:3085
Transmission Control Protocol, Src Port: 51001 (51001), Dst Port: http (80), Seq: 0, Len: 0
```

Структура на заглавието

Version (4)	Traffic Class (8)		Flow Label (20	0 bits)
Pa	yload length (16)		Next Header (8)	Hop Limit (8)
Source Address (128 bits)				
Destination Address (128 bits)				

```
traffic class (заменя IPv4 ToS);
flow label (ново QoS management);
payload length (до 64КВ);
next header (тип на заглавието, следващо веднага след това заглавие);
```

hop limit (заменя IPv4 TTL).

Поддържа IPsec

IP security (IPsec) съдържа протоколи за аутентикация на изпращача и гарантиране на данните в IP комуникациите:

- Encapsulating Security Payload (ESP);
- Authentication Header (AH);
- Internet Key Exchange (IKE).

IPsec e част от IPv6.

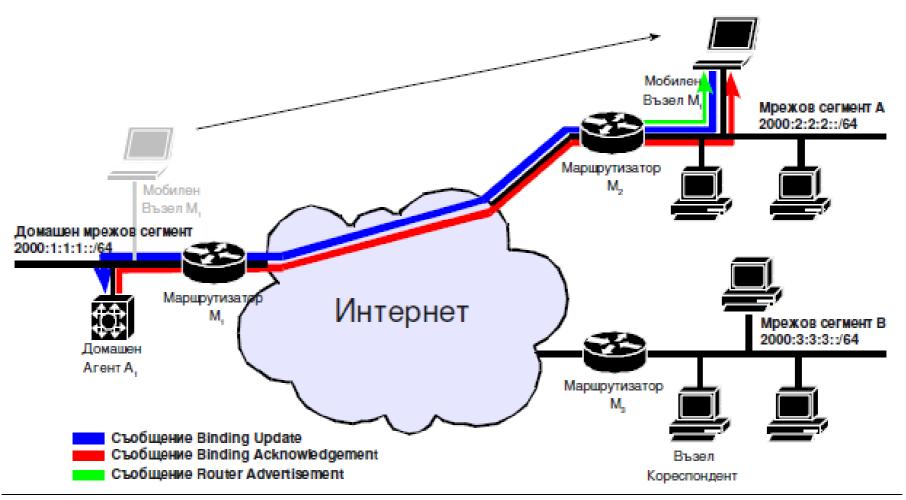
Задължителен е IPsec за защита на Mobile IPv6 и OSPFv3.

Mobile IPv6

MIPv6 поддържа roaming за мобилни възли (RFC 3775).

MIPv6 използва Neighbor Discovery (RFC 4861), за да реши проблема с прехвърлянето (handover) на мрежов слой и оптимизация на маршрута (RFC 4449).

Mobile IPv6

Фигура 2.3: Домашният агент A_1 , получава СоА адреса на преместилия се в сегмент A мобилния възел M_1 , чрез съобщение BU и в отговор изпраща съобщение BACK

Quality of Service (QoS)

IP третира всички пакети еднакво – best effort.

TCP (Transmission Control Protocol) гарантира доставянето, но не контролира закъснение, честотна лента и т.н.

QoS – опции за въвеждане на политики и приоритети на трафика.

IPv4 и IPv6 сходни QoS възможности: Differentiated Services и Integrated Services.

QoS

В IPv6 header има две полета за QoS:

- Traffic Class и
- Flow Label.

Traffic Class е разширено по-прецизно диференциране на различните типове трафик.

Новото Flow Label поле - съдържа етикет за идентифициране или приоритетизиране на определен поток от пакети като VoIP или видеоконференции, чувствителни към времето на доставяне.

IPv6 Extension Header

Version	Traffic Class	1	Flow Labe	el
	Payload Length	<u> </u>	Next Header	Hop Limit
		_	/	
		Source	Address	
Destination Address				
Next F	leader Lei	ngth		
	Exte	ension he	ader content	/
~				
Next F	leader Lei	ngth		
Extension header content				
-				
	•/			
Upper Layer Packet Header				
(TCP, UDP, etc.)				

IPv6 Extension Header

Extension Header	Туре	Remarks
Hop-by-hop Options	0	used for options that apply to intermediate routers
Routing	43	used for source routing
Fragment	44	processed only by the final recipient
Destination Options	60	used for options that apply only for the final recipient
Authentication header (AH)	51	used for IPsec integrity protection
Encapsulating Security Payload (ESP)	50	used for IPsec integrity and confidentiality protection
Mobility	135	used for managing mobile IPv6 bindings

Jumbograms

RFC 2675 дефинира IPv6 Hop-by-Hop Option - jumbograms, IPv6 пакет с поле за данни (payload) > 65 535 октета.

Важи за IPv6 интерфейси, които могат да поемат кадри с такива дължини (>= 1 gbps).

16-бит поле Payload Length (в IPv6 Header) = 0

След това:

Jumbograms

Option Type

Opt Data Len

Jumbo Payload Length

Option Type (8-bit) = C2 (1100 0010)

Opt Data Len (8-bit) = 4

Jumbo Payload Length (32-bit) цяло число.

Jumbograms ≥ 65 536 bytes и да не са фрагментирани.

IPv6 Fragment Extension Header

В IPv6 фрагментирането на пакетите става още при източника.

В IPv4 рутерът фрагментира пакета, когато MTU на следващия канал е по-малък. Ако отсреща не се възстанови оригиналния пакет, сесията се разваля.

В IPv6 всеки хост използва Path Maximum Transmission Unit (PMTU) Discovery, за да научи размера на MTU по пътя, за да не се налага фрагментиране.

IPv4 vs. IPv6

Property	IPv4	IPv6
Address size and	32 bits,	128 bits,
network size	network size 8-30 bits	network size 64 bits
Packet header size	20-60 bytes	40 bytes
Header-level extension	limited number of small IP options	unlimited number of IPv6 extension headers
Fragmentation	sender or any intermediate router allowed to fragment	only sender may fragment
Control protocols	mixture of non-IP (ARP), ICMP, and other protocols	all control protocols based on ICMPv6
Minimum allowed MTU	576 bytes	1280 bytes
Path MTU discovery	optional, not widely used	strongly recommended
Address assignment	usually one address per host	usually multiple addresses per interface
Address types	use of unicast, multicast, and broadcast address types	broadcast addressing no longer used, use of unicast, multicast and anycast address types
Address configuration	devices configured manually or with host configuration protocols like DHCP	devices configure themselves independently using stateless address autoconfiguration (SLAAC) or use DHCP

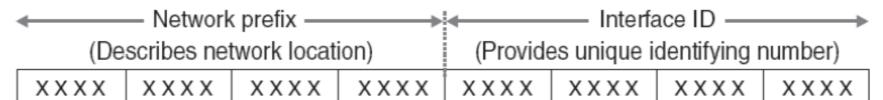
IPv4 vs. IPv6

32-bit IPv4 address

(Resulting in 4,294,967,296 unique IP addresses)

128-bit IPv6 address

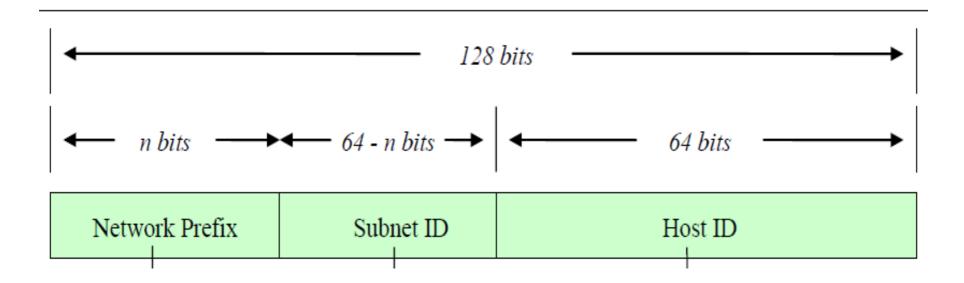
(Resulting in 340,282,366,920,938,463,374,607,432,768,211,456 unique IP addresses)

IPv6 адресиране

IPv6 адрес (пример):

2001:0db8:9095:02e5:0216:cbff:feb2:7474

8 групи с по 4 шестнадесетични числа

Формат на IPv6 адрес

Мрежовият префикс (network prefix) – идентифицира дадена мрежа или специален адрес. Присвоява се от ISP (PA) или RIR (PI).

Идентификаторът на подмрежата (subnet ID) – връзка вътре в мрежов обект. Присвоява се от администратора на обекта. Един обект ≥ 1 subnet IDs. Определя на кой мрежов сегмент принадлежи даден хост.

host ID идентифицира конкретен възел в мрежата – конкретен негов интерфейс.

Префикси в IPv6

Мрежовият префикс (RFC 4291) е аналогичен на означението с "/" на SM в IPv4:

IPv6 address/prefix length

Например адрес с 32-bit мрежов префикс:

2001:0db8:9095:02e5:0216:cbff:feb2:7474/32

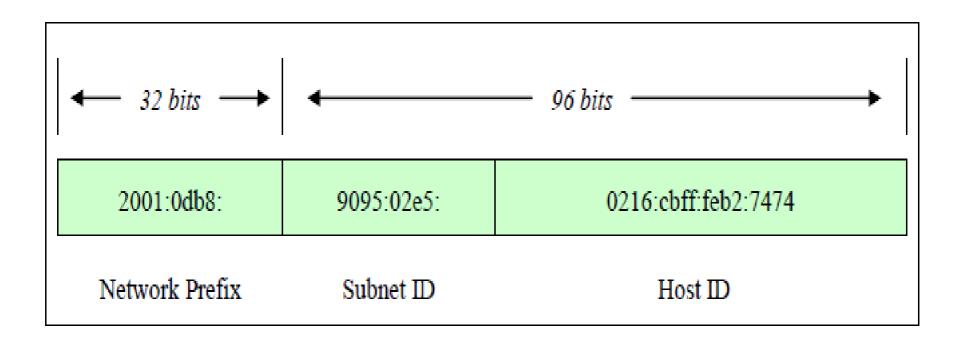
Алокация на IPv6 префикси

IPv6 (подобно на IPv4) се присвояват от RIRs и ISP.

Големите провайдери (LIRs) могат да получат префикс с минимална дължина 32 бита:

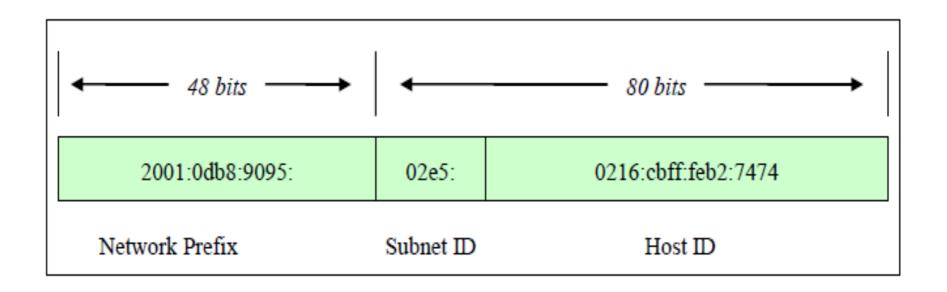
- най-старшите 32 бита са мрежовия префикс;
- останалите 96 бита са на разположение на администратора за раздаване на subnet ID-та и за host ID.

32-битов мрежов префикс

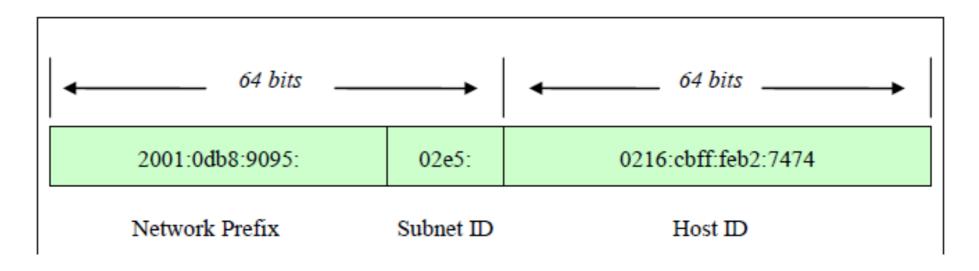

48-битов мрежов префикс

Правителствени, образователни, търговски и др. организации обикновено получават от големите ISPs (PA) или от RIRs (PI) 48-битови алокации (/48), оставяйки 80 бита за subnet ID и host ID.

64-битов мрежов префикс

Подмрежите в рамките на една организация обикновено са 64 битови (/64)

64 бита остават за host ID - 64-bit идентификатор на интерфейса в EUI-64 формат.

Запис на IPv6 адреси

За да се улесни записването на адреси, съдържащи нули, те се компресират по определени правила.

"::" - една или повече 16-битови групи от нули; за компресиране на водещи или завършващи нули.

"::" може да се появи само веднъж в адреса.

Например:

Запис на IPv6 адреси

2001:DB8:0:0:8:800:200C:417A unicast

FF01:0:0:0:0:0:0:101 multicast

0:0:0:0:0:0:1 loopback

0:0:0:0:0:0:0:0 unspecified

Още се представят по начина:

2001:DB8::8:800:200C:417A

FF01::101

::1

Запис на IPv6 адреси и префикси

ПРАВИЛНО представяне на 60-bit префикс:

2001:0DB8:0000:CD30:0000:0000:0000:0000/60

2001:0DB8::CD30:0:0:0/60

2001:0DB8:0:CD30::/60

Запис на IPv6 адреси и префикси

НЕПРАВИЛНО представяне на 60-bit префикс:

2001:0DB8:0:CD3/60 в 16-bit число от адреса се пропускат водещи (незначещи) нули, но не и крайни (значещи) нули

2001:0DB8::CD30/60 адресът вляво от "/" поскоро е:

2001:0DB8:0000:0000:0000:0000:0000:CD30

2001:0DB8::CD3/60 адресът вляво от "/" поскоро е:

2001:0DB8:0000:0000:0000:0000:0000:0CD3

Типове IPv6 адреси

Тип	Двоичен формат	IPv6 означение
Unspecified (неопределен)	000 (128 bits)	::/128
Loopback	001 (128 bits)	::1/128
Multicast	11111111	FF00::/8
Link-Local unicast	1111111010	FE80::/10
Global Unicast	Всички останали	Anycast са част от unicast пространсвото

Няма Broadcast адреси

Broadcast адреси не са дефинирани в IPv6.

Multicast адресирането в IPv6 поема функциите и на broadcast.

Разпределение на IPv6 адресното пространство:

http://www.iana.org/assignments/ipv6-address-space/ipv6-address-space.xhtml

Алокации между RIRs:

http://www.iana.org/assignments/ipv6-unicast-address-assignments/ipv6-unicast-address-assignments.xhtml

Unicast адреси

IPv6 unicast адресите, подобно на IPv4 CIDR, имат префикси с произволни дължини.

Един възел в IPv6 мрежа може да няма знание за вътрешната структура на адреса:

128 бита

Адрес на възела

Unicast адреси

Възелът може да е наясно с дължината на префикса n:

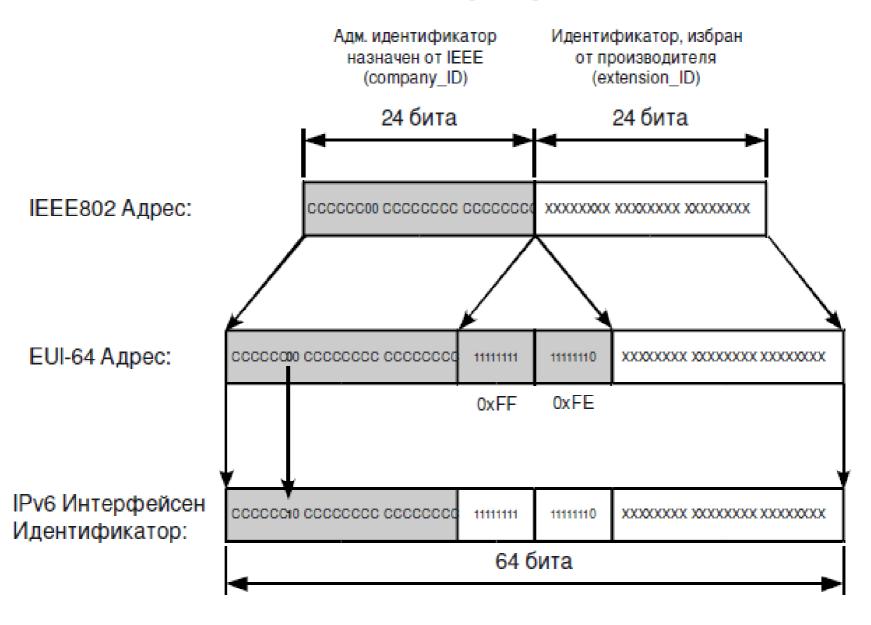
n bits	128-n bits
subnet prefix	interface ID

Interface ID

Идентификаторите на интерфейси в IPv6 трябва да са уникални в рамките на subnet prefix.

Всички unicast адреси с изключение на започващите с двоична стойност 000 Interface IDs са 64 бита в Modified EUI-64 формат.

EUI-64 формат

Link-local адреси

10 bits	54 bits	64 bits
1111 1110 10	00000000	Interface ID
FE80/10	00000000	Interface ID

Отнасят се до конкретна LAN или мрежов канал. Всеки IPv6 интерфейс в LAN трябва да има такъв адрес.

Пример

[root@shuttle ~]# ip a

```
1: lo: <LOOPBACK,UP,LOWER_UP> mtu 16436 qdisc
noqueue
    link/loopback 00:00:00:00:00:00 brd
00:00:00:00:00
    inet 127.0.0.1/8 scope host lo
    inet6 ::1/128 scope host
       valid_lft forever preferred_lft
forever
```

Пример (прод.)

```
2: eth0: <BROADCAST, MULTICAST, UP, LOWER UP> mtu
 1500 qdisc pfifo fast qlen 1000
    link/ether 00:16:17:b2:0e:96 brd
  ff:ff:ff:ff:ff
    inet 62.44.109.11/26 brd 62.44.109.63 scope
 global eth0
    inet6 2a01:288:8003:0:216:17ff:feb2:e96/64
  scope global dynamic
       valid lft 2591981sec preferred lft
  604781sec
    inet6 fe80::216:17ff:feb2:e96/64 scope link
       valid lft forever preferred lft forever
```

Пример (статично зададен адрес)

[root@shuttle ~]# ip a

```
2: eth0: <BROADCAST,MULTICAST,UP,LOWER_UP> mtu
1500 qdisc pfifo_fast qlen 1000
...
inet6 2001:67c:20d0:10::11/64 scope global
    valid_lft forever preferred_lft forever
inet6 fe80::216:17ff:feb2:e96/64 scope link
    valid lft forever preferred lft forever
```

Вградени IPv4 Unicast

Подпомагат плавния преход от IPv4 към IPv6, осигуряват обратна съвместимост

Използват се само IPv4-mapped IPv6 адреси.

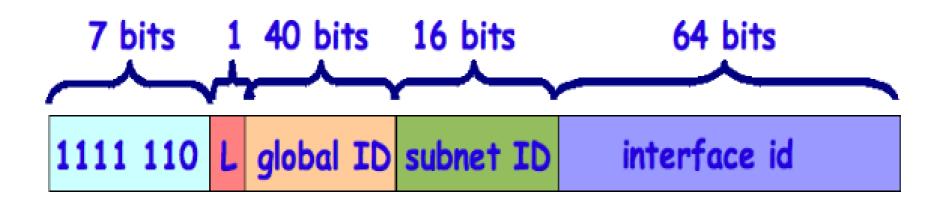
IPv4 адресите се вграждат в IPv6. Представя адреса на IPv4 възлите като IPv6 адрес.

Така IPv6 възел ще изпраща пакети към IPv4 възел.

IPv4-mapped IPv6 адреси

80 bits	16 bits	32 bits
00000000	FFFF	IPv4 address

Unique Local IPv6 Unicast Addresses (ULA) – подобни на частните IPv4

ULA (прод.)

Prefix FC00::/7

=1 ако префиксът е локално присвоен.

=0 предстои да се дефинира.

Global ID 40-bit глобално уникален префикс, генериран псевдо случайно.

Subnet ID 16-bit, идентифицира подмрежата в сайта.

Interface ID 64-bit (генериран от MAC адреса)

ULA адресите (RFC 4193) - Unique Local IPv6 Unicast Addresses (уникални локални адреси) или

локални IPv6 адреси (Local IPv6 addresses)

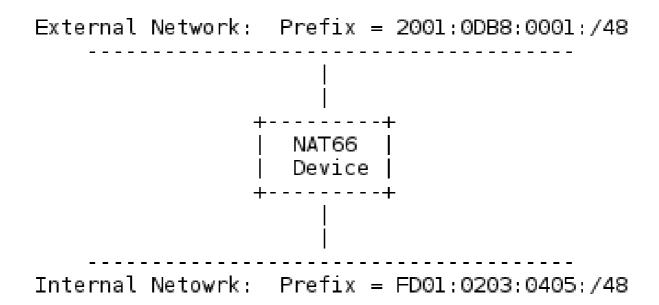
ULA (прод.)

He се маршрутизират в глобалния Internet.

Маршрутизират се само в рамките на сайт или група от сайтове.

Прилагат се при ограничаване на достъп (вътре в сайт или автономна система) до защитени ресурси и

NAT66:

IPv6 Multicast. Формат.

Въвеждането на обсег (scope) в IPv6 multicast ограничава разпространението на пакети само до необходимите части от мрежата: интерфейси, мрежови сегменти и префикси.

IPv6 Multicast. Scope.

Value	Scope	
1	Interface Local	
2	Link Local	
4	Admin. Local	
5	Site Local	
8	Organization Local	
E	Global	

Някои добре известни multicast Group IDs се дефинират с различни обсеги (scopes).

Например адресът на "All NTP [Network Time Protocol] Servers":

All NTP Servers

FF02::101 All NTP Servers Link Local

FF04::101 All NTP Servers Admin Local

FF05::101 All NTP Servers Site Local

FF08::101 All NTP Servers Organization Local

FF0E::101 All NTP Servers Global

RFC 2375 съдържа списък с добре известни (well-known) IPv6 multicast адреси, категоризирани по обсег.

Актуален списък с адресите: http://www.iana.org/assignments/ipv6-multicast-addresses

Защо няма broadcast

FF02::1 All Nodes

FF02::2 All Routers

FF02::1:2 All DHCP Agents

IPv6 няма broadcast адреси, a Solicited Node multicast групи и all routers multicast адреси.

Така по-оптимално се използват мрежовите ресурси.

ICMPv6 vs. ICMPv4.

Next Header (NH) = 58; (=1 в IPv4)

Neighbor Discovery (ND) вместо ARP. Нямаме broadcast трафика на ARP. Локализира link-local съседи. За разлика от IPv4 открива и достижимостта на съседа, локализира link-local рутери, открива дублирани IPv6 адреси.

Удължен РМТU (Path MTU). Минималният MTU в IPv4 е 576 байта, в IPv6 - 1280 bytes, препоръчителен минимален MTU е 1500 байта.

ping6

[root@shuttle ~]# ping6 google.com

```
PING google.com(2a00:1450:8004::63) 56 data
 bytes
64 bytes from 2a00:1450:8004::63: icmp seq=0
 ttl=54 time=47.4 ms
64 bytes from 2a00:1450:8004::63: icmp seq=1
 ttl=54 time=46.3 ms
64 bytes from 2a00:1450:8004::63: icmp seq=2
 ttl=54 time=46.6 ms
64 bytes from 2a00:1450:8004::63: icmp seq=3
 ttl=54 time=46.2 ms
```

traceroute6

[root@shuttle ~]# traceroute6 google.com

```
traceroute to google.com (2a00:1450:8004::63), 30
 hops max, 40 byte packets
1 * * *
2 border-lozenets.uni-sofia.bg (2a01:288:8000::a)
 1.962 ms 1.956 ms 1.946 ms
3 core-su.lines.acad.bg (2001:4b58:acad:252::25)
  69.643 ms 69.663 ms 69.655 ms
14 2a00:1450:8004::63 (2a00:1450:8004::63) 46.596
 ms 47.212 ms 46.264 ms
```

Neighbor Discovery (ND)

ND (RFC 4861) е процес, чрез който IPv6 възел може да научи адреси на 2 слой на интерфейси, свързани към локалния мрежов сегмент.

ND замества ARP в IPv4.

Работи в комбинация с ICMP Router Discovery и Redirect.

Функции на ND

Функциите на ND се осъществяват чрез:

Router Solicitation (RS). При активиране на интерфейс хостът изпраща RSs със заявка рутерите веднага да генерират RAs.

Router Advertisement (RA). Рутерите рекламират присъствието си и някои параметри периодично или веднага след RS. RA съдържа префикси на връзката, конфигурации на адреси, брой hop-ве, MTU и др.

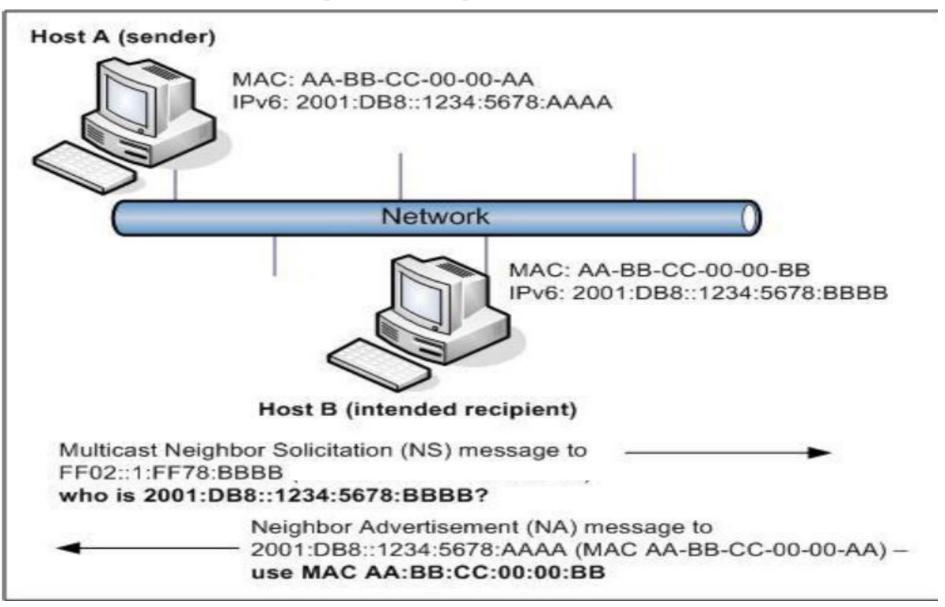
ND. Neighbor Solicitation.

Neighbor Solicitation (NS). Възлите изпращат NSs, за да определят адреса на 2 слой на съседа или да се уверят, че съседът е все още достижим. NSs разпознават и дублирани адреси (Duplicate Address Detection – DAD).

Neighbor Advertisement (NA). Отговор на NS. Възел може да изпраща самостоятелно NAs, за да съобщи за промяна на адрес.

Redirect Message. Рутерите информират хостовете за по-добър първи хоп до дестинацията.

Пример на ND

Пример на ND

[root@shuttle ~]# ip neighbor

```
2001:67c:20d0:10::5 dev eth0 lladdr 00:0d:56:b9:75:6d router STALE
```

62.44.109.5 dev eth0 lladdr 00:0d:56:b9:75:6d DELAY

Autoconfiguration

Дефинира се в RFC 4862.

В IPv6 има и Stateful (с определено състояние), и Stateless (неопределено) автоконфигуриране на адреси - SLAAC.

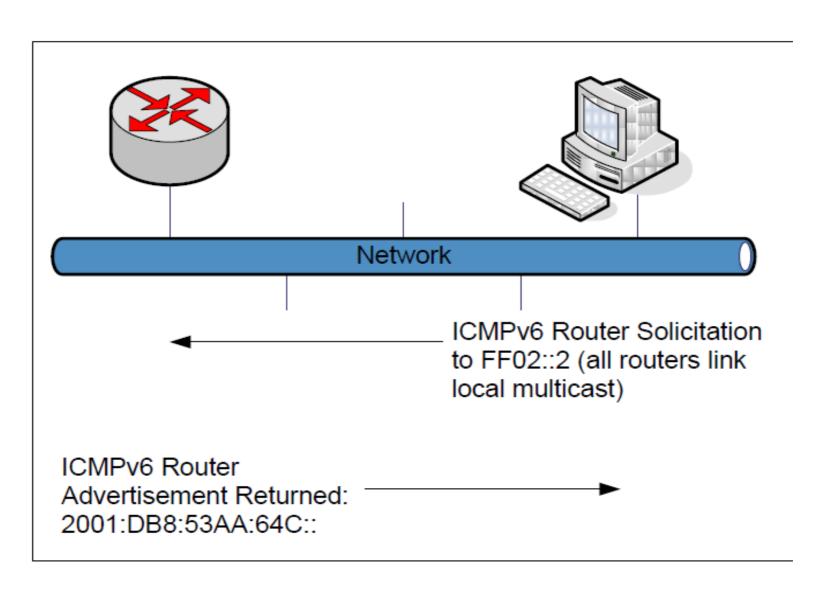
SLAAC не изисква ръчно конфигуриране на хостове, минимално на рутери, сървъри не са необходими.

Рутерите рекламират мрежов префикс, а хостът генерира interface ID.

Ако в мрежовия сегмент няма рутер, хостът генерира само адрес на 2 слой, с който може да комуникира само в мрежовия си сегмент.

Stateful автоконфигуриране в IPv4 е DHCP. За IPv6 версията е DHCPv6, който е много различен от DHCPv4.

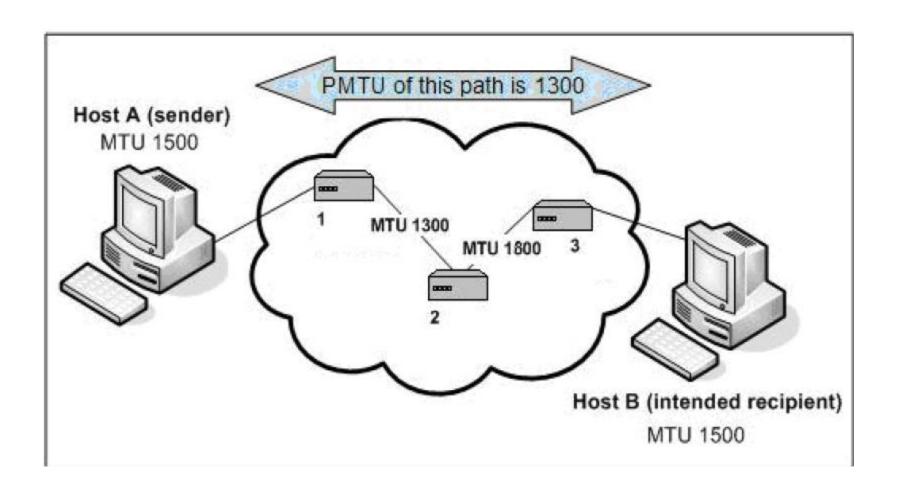
Autoconfiguration

Router Advertisement Daemon (radvd)

```
[root@loz-gw ~]# less /etc/radvd.conf
interface eth1.109
    AdvSendAdvert on;
    MinRtrAdvInterval 30;
    MaxRtrAdvInterval 100;
    prefix 2001:67c:20d0:10::/64
```

Path Maximum Transmission Unit (PMTU) Discovery

Механизми за преход от IPv4 към IPv6

IPv6 не е обратно съвместим с IPv4.

Механизмите за преход трябва да осигуряват взаимодействието.

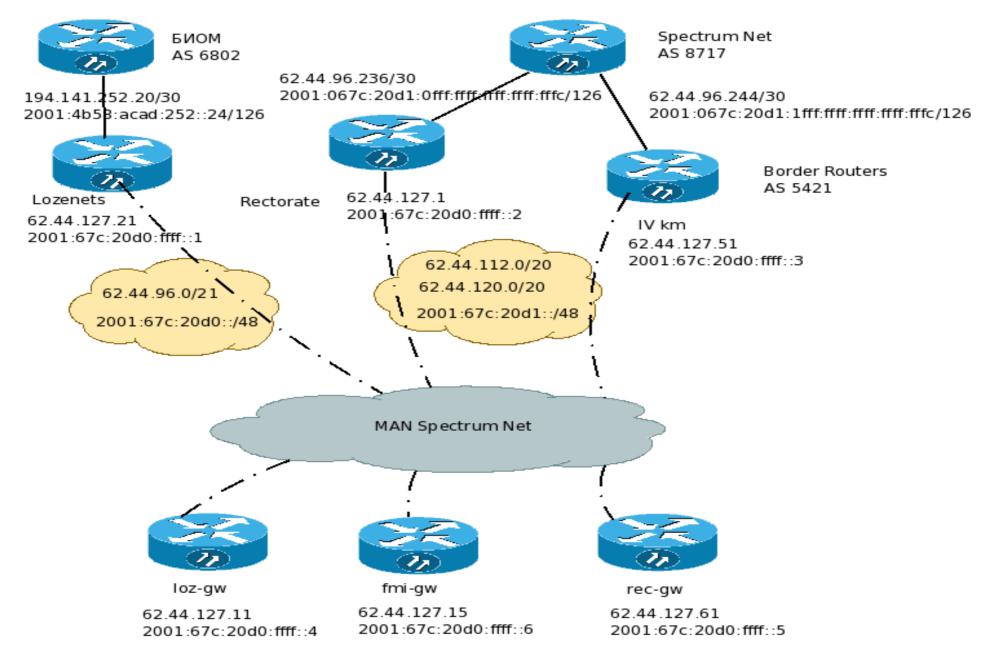
Определят се и от вида на хостовете:

- само IPv4;
- само IPv6 и
- dual stack IPv4/IPv6.

Видове механизми

- Dual stack
- Tunneling
- Translation (NAT)

Dual Stack IPv4/IPv6

Dual Stack IPv4/IPv6

За потребителите е прозрачно дали за дадена услуга ползват IPv4 или IPv6.

Постига се с оборудване, което поддържа и двата протокола:

- втора ръка сървъри за маршрутизатори, работещи под Linux с пакет Zebra Quagga;
- DNS е един и същ за IPv4 и IPv6;
- присвояване на адреси по IPv4 статично или DHCP, IPv6 – автоматично;
- Web (Apache) "слуша" по IPv4 и IPv6.

Сървър като маршрутизатор

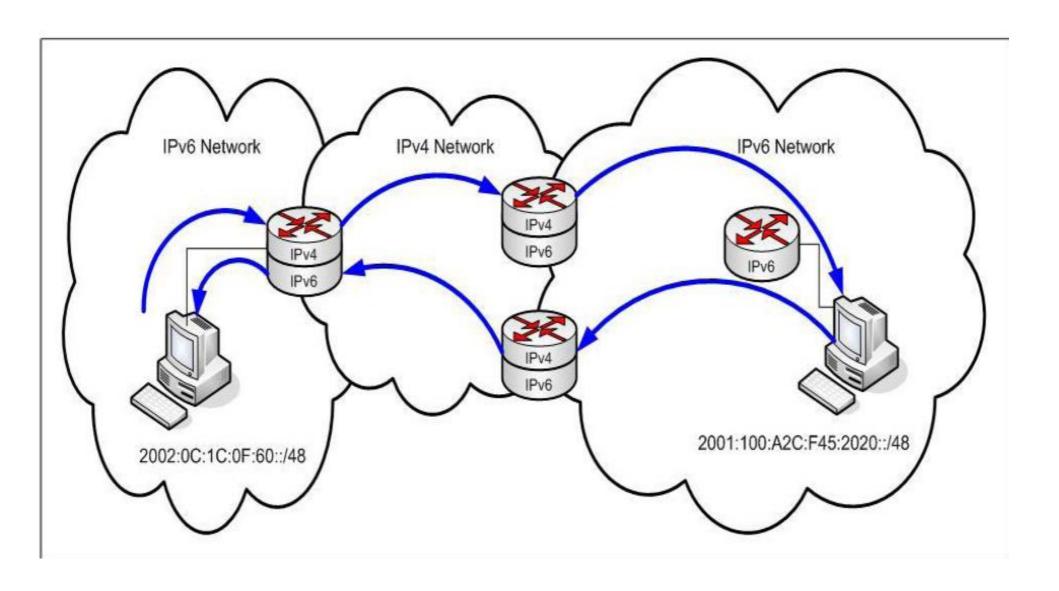

Dual stack

Работни станции:

- Linux IPv4/IPv6 автоматично;
- Windows7/Vista IPv4/IPv6 автоматично;
- Windows XP IPv6 се стартира ръчно.

Tunneling IPv6 over IPv4

NAT64

